

Bilag 19.

(Svar på udvalgsspørgsmål 23 og 24).

Den 27. april 1965.

Til undervisningsministeriet.

Ministeriet har ved skrivelse af 19. februar 1965 anmodet undertegnede om en udtalelse i anledning af følgende to spørgsmål, der af folketingets udvalg angående forslag til lov om ændring i fundats af 18. januar 1760 for Arne Magnussens Legat er tilstillet undervisningsministeren:

1. Kan det skønsmæssigt oplyses, hvad det vil koste at foretage en restaurering og affotografering af håndskrifterne, inden de udleveres?

2. Vil ministeren undersøge mulighederne for at fremskaffe kopier også af håndskrifter, der befinder sig i andre lande, f. eks. i Stockholm, og kan ministeren skønne, hvor store udgifter der vil være forbundet med sådanne foranstaltninger?

Spørgsmål 1 kan ikke besvares, idet en nødvendig forudsætning må være at begrebet „håndskrifterne“ defineres nærmere; hvor mange og hvilke drejer det sig om?

Instituttet har som bekendt sin egen fast ansatte fotograf, A. Mann-Nielsen. Dennes arbejde består i to ting:

A. Fotografering af instituttets egne håndskrifter. Dette sker dels ved særlige metoder (især fotografering i ultraviolet lys), dels ved almindelig fotografering. De særlige metoder anvendes ved pergamenthåndskrifter, som ofte er utydelige og vanskelige at læse, og kræver som regel temmelig lang tid. Almindelig fotografering anvendes først og fremmest ved papirhåndskrifter, der som regel er let læselige; disse fotograferes først på mikrofilm, hvorefter der kan fremstilles fotokopier; det sidste er nødvendigt ved større brug, da mikrofilmene kun kan læses ved anvendelse af et besværligt læseapparat.

B. Fotografering af håndskrifter i andre samlinger. Arbejdet med at fremskaffe sådanne fotografier (jfr. spørgsmål 2) har været i gang i flere år, og instituttet har en særlig bevilling dertil (for tiden 8.000 kr. årligt). I nogle tilfælde bestiller instituttet mikrofilm fra de samlinger hvor håndskrifterne findes, og disse kan da blive fotokopieret til læselig form af instituttets fotograf; i andre tilfælde låner instituttet selve håndskrifterne og får dem fotograferet her.

Man kan altså svare på de to spørgsmål ved at sige, at udgifterne til de to formål (pkt. A og B) er lig med fotografens løn så længe arbejdet varer, hvortil kommer udgifter til de nødvendige fotografiske materialer, evt. også til nye apparater. Arbejdet vil tage en lang række år. Særlig pkt. B er meget omfattende, da det drejer sig om håndskrifter i tusindvis.

Udgifterne til det fotografiske materiale, som kræves, må instituttet afholde af sin driftsudgiftskonto (i de sidste år 14.600 kr. årligt, nu pr. 1. april forhøjet til 24.000 kr.). De belaster denne konto meget stærkt, da de er i stadig stigning. Hvis instituttet blev sat i stand til at anvende et noget større beløb (f. eks. 25.000 kr. årligt) specielt til fotografisk materiale og ekstrarbejde, ville fotograferingsarbejdet kunne rationaliseres mere, end det nu er tilfældet, idet man da ville kunne lade en hel del mere mekanisk arbejde (særlig fotokopiering på grundlag af mikrofilm) foretage ude i byen. Derimod er det næppe muligt i væsentlig grad at forøge tempoet ved den langt mere komplicerede fotografering af pergamenthåndskrifter. Hertil kræves fotografens personlige indsats, og desuden er